

Moi tokaluokkalaiset!

Miten teillä menee? Minulla menee mainiosti! Syysloma on takana ja nyt on taas uutta virtaa. Minä pidän syksystä. Tänä vuonna syksy on ollut erityisen kiva, koska olen tutustunut uusiin ystäviin. Ystävät ja kaverit ovat arvokkaita, sillä yhdessä tekeminen ja ajatusten jakaminen rikastuttaa. Enkä tarkoita rahaa vaan toisenlaista rikkautta. Nimittäin jos itsellä on joskus paha mieli, se vähenee, kun asian jakaa ystävän kanssa. Ja jos itsellä on ilo, se lisääntyy, kun sen jakaa kaverin kanssa. Älkää kysykö miksi, nimittäin tämä ei ole ihan tavallista matematiikkaa. Se on ystävyysmatematiikkaa, joka teidän täytyy itse kokeilla!

Matematiikasta puheenollen haluaisin paljastaa teille taas jotain salaisuuksia matematiikan kirjasta. Syksy vaihtuu pian talveksi ja ensi talvena pääsette vierailemaan myös Jalon, Ollin ja Annoonan mummolassa. Niiden mummo on nasta tyyppi ja tosi hyvä leipuri. Lisäksi kuulette meidän hauskaista kirjastoreissusta. Kirjastot on minun mielestäni ihan mahtavia paikkoja! Sieltä löytyy tosi paljon mielenkiintoisia kirjoja ja parasta on, kun osaan jo itse lukea niitä.

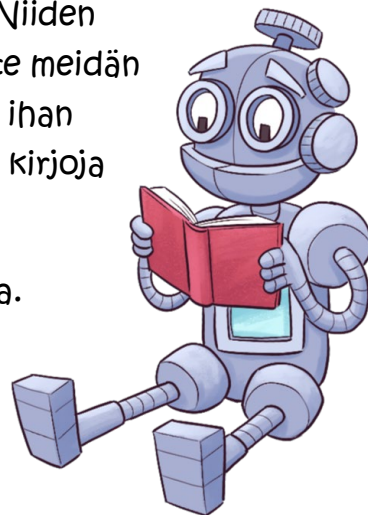
Lukemisen lisäksi olen harjoitellut tietenkin matematiikkaa.

Tänä syksynä minä olen oppinut laskemaan nolasta sataan asti. Ja arvatkaapa mitä harjoittelen seuraavaksi?

Opettelen laskemista takaperin, siis sadasta noltaan. Se on aika haastavaa, mutta jännää. Heino-pöllö kokeili,

onnistuisikohan se paremmin, jos kääntyisi ylösalaisin samalla kun laskee.

Ei kuulemma auttanut. Tulimme siihen tulokseen, että sen käännöksen pitää tapahtua pään sisäpuolella, aivoissa. Minä aloitin harjoittelun niin, että kokeilin laskea ensin kymmenen välein. Siitä oli apua. Vielä vähän lisää harjoittelua ja vakuutan, että pian tämä sujuu ykkösten tarkkuudellakin! Kokeilkaa tekin, siitä tulee hauskaa!

Kivaa syksyn jatkoa! Muistakaa pitää itsestänne ja kavereistanne hyvää huolta!

MILLI